

แนวทางการวิเคราะห์

3.1 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้เป็นข้อมูลที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ที่เก็บรวบรวมข้อมูลในอดีต โดยนำข้อมูลตัวแปรทางเศรษฐกิจ เป็นแนวทางการวิเคราะห์และใช้เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตเป็นตัวเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลหรือตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

1. ตัวแปรที่แสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมือง

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ แบ่งเป็น

ก. โครงสร้างที่กำหนดความสมดุลภายนอกของโครงสร้าง ได้แก่ มูลค่าการส่งออก

ข. โครงสร้างที่กำหนดความสมดุลภายในของโครงสร้าง ได้แก่ มูลค่าการนำเข้า รายรับของรัฐบาล รายจ่ายของรัฐบาล การลงทุนของรัฐบาล สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในด้านความมั่นคงของประเทศของรัฐบาล การลงทุนของเอกชน การออมของเอกชน มูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การกระจายรายได้ จำนวนประชากร และจำนวนการว่างงาน จำนวนประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท

โครงสร้างทางการเมือง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง การทำรัฐประหาร การปฏิวัติ เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง

2. ตัวแปรที่แสดงถึงความไม่สมดุล

ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดุลการค้า ดุลงบประมาณ ดุลความเป็นเมืองและชนบท ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนของประชากร ความแตกต่างระหว่างภาคการเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม

ตัวแปรทางการเมือง ได้แก่ ระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีที่มาจากระบบราชการทหารหรืออดีตนายทหาร และพลเรือน บริหารประเทศ

3. การแสดงถึงคลื่นยาว เป็นการนำค่าในตัวแปรของโครงสร้างและความไม่สมดุลทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมืองมาหาความสัมพันธ์ในรูปของกราฟ เพื่อสร้างคลื่นยาวจากความไม่สมดุลทางโครงสร้าง

4. วิกฤตการณ์ เป็นการเก็บรวบรวมวิกฤตการณ์ที่สำคัญในอดีต โดยแบ่งเป็น

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ได้แก่ วิกฤตการณ์ข้าวปีพ.ศ.2462-63 วิกฤตการณ์น้ำมันปีพ.ศ.2516 และพ.ศ.2522 วิกฤตการณ์เศรษฐกิจถดถอยปีพ.ศ.2534

วิกฤตการณ์ทางการเมือง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงการปกครองปีพ.ศ.2475 การเรียกร้องประชาธิปไตยปีพ.ศ.2516 รวมถึงการทำรัฐประหาร การปฏิวัติ การก่อการกบฏ

3.2 การนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลเป็นการนำเสนอในลักษณะพรรณนาอาหาร ซึ่งใช้หลักการเปรียบเทียบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกันในการก่อสร้าง วิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เป็นไปได้ แสดงให้เห็นในลักษณะเป็นรูปภาพของคลื่นหรือวัฏจักรระยะยาว ที่ประกอบด้วยวัฏจักรหรือคลื่นระยะสั้นหลายๆคลื่น โดยมีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง เป็นตัวกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ โดยอาศัยความสัมพันธ์ดังแสดงให้เห็นโดยสังเขป ดังรูปที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ แบ่งเป็นขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1. เป็นการวิเคราะห์ถึงการพัฒนาโครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางการเมือง เนื่องจากตัวแปรในโครงสร้างทางเศรษฐกิจมีเป็นจำนวนมาก จึงเลือกใช้ตัวแปรบางตัวที่มีผลทำให้เกิดความไม่สมดุลในโครงสร้างได้แก่ มูลค่าการส่งออก มูลค่าการนำเข้า, รายรับ รายจ่าย และการลงทุนของรัฐบาล , มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยเลือกภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม , การกระจายรายได้ของประชากร , จำนวนการเพิ่มของประชากรในเขตเมืองและชนบท นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ในลักษณะการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรภายในโครงสร้างแต่ละโครงสร้าง ส่วนโครงสร้างทางการเมือง เนื่องจากตัวแปรทางการเมือง ไม่สามารถที่แสดงโดยตัวเลขเป็นมูลค่าได้อย่างเด่นชัด มีลักษณะเป็นนามธรรม จึงใช้การเก็บรวบรวมเหตุการณ์ที่สำคัญทางการเมืองในอดีต โดยเริ่มจากปีพ.ศ. 2475 เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบได้แก่ จำนวน และเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากเหตุการณ์การรัฐประหาร การก่อการกบฏ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง รวมถึงระยะเวลาและจำนวนครั้งของการบริหารประเทศของนายกรัฐมนตรีที่มาจากระบบราชการทหารหรืออดีตนายทหาร

ขั้นที่ 2. เป็นขั้นที่วิเคราะห์ถึงตัวแปรของโครงสร้างภายใต้ความไม่สมดุล โดยนำตัวเลขมูลค่าของตัวแปรในโครงสร้างมาทำการเปรียบเทียบกันเพื่อหาค่าแตกต่าง ถ้ามูลค่าของปัจจัยในโครงสร้างมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาก็แสดงว่า มีความเป็นไปได้ที่ว่า

ความไม่สมดุลเกิดขึ้น ซึ่งได้แก่

- ค่าความไม่สมดุลทางการค้าระหว่างประเทศ เป็นค่าเปรียบเทียบระหว่าง มูลค่า การส่งออกและการนำเข้า
- ค่าความไม่สมดุลทางงบประมาณ เป็นค่าเปรียบเทียบระหว่าง มูลค่างบประมาณ รายรับ และงบประมาณรายจ่ายกับการลงทุน
- ความไม่สมดุลของภาคการผลิต เป็นค่าเปรียบเทียบระหว่าง มูลค่าภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม
- ความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ เป็นค่าเปรียบเทียบระหว่าง ประชากรที่มี รายได้สูง และรายได้ต่ำ
- ความไม่สมดุลของจำนวนประชากรในเขตเมืองและชนบท เป็นค่าเปรียบเทียบ ระหว่างความหนาแน่นของจำนวนประชากรในเขตเมืองและเขตชนบท
- ความไม่สมดุลของการออมและการลงทุน เป็นค่าเปรียบเทียบระหว่าง ปริมาณเงิน ที่เกิดจากการออมและปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุน
- ความไม่สมดุลของระยะเวลาที่อำนาจทางระบบราชการทหารหรืออดีตนายทหารและ อำนาจทางการบริหารของพลเรือนเข้าในการปกครองประเทศ เป็นค่าเปรียบเทียบ ระหว่าง ระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีมาจากระบบราชการทหารหรืออดีตนายทหาร และนายกรัฐมนตรีที่มาจากพลเรือนบริหารประเทศ

ขั้นที่ 3. เป็นการนำค่าความไม่สมดุลของโครงสร้างที่เกิดขึ้นในขั้นที่ 2 มาสร้างเป็น รูปกราฟคลื่นยาว จากแนวคิดที่ว่าความไม่สมดุลก่อให้เกิดคลื่นยาว โดยนำค่าของความไม่สมดุล ของตัวแปรในโครงสร้างมาหาอัตราการเปลี่ยนแปลง เพื่อแสดงถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของตัว แปรแต่ละตัวแล้วนำค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรแต่ละตัวมาหาค่าความไม่สมดุลเฉลี่ยรวม ในแต่ละช่วงเวลาที่เกิดความไม่สมดุล โดยนำค่าตัวเลขของความไม่สมดุลมารวมกันแล้ว หารด้วยจำนวนตัวแปร จะได้ค่าตัวแปรใหม่ แล้วนำค่าตัวแปรที่มาจากค่าเฉลี่ยมาหาค่าเฉลี่ย เคลื่อนที่ 3 ปี จะได้กราฟของคลื่นยาวภายใต้ความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจ ส่วนตัวแปรโครงสร้าง ทางการเมืองนั้นแสดง โดยนักระยะเวลาที่ระบบราชการทหารหรืออดีตนายทหาร และ

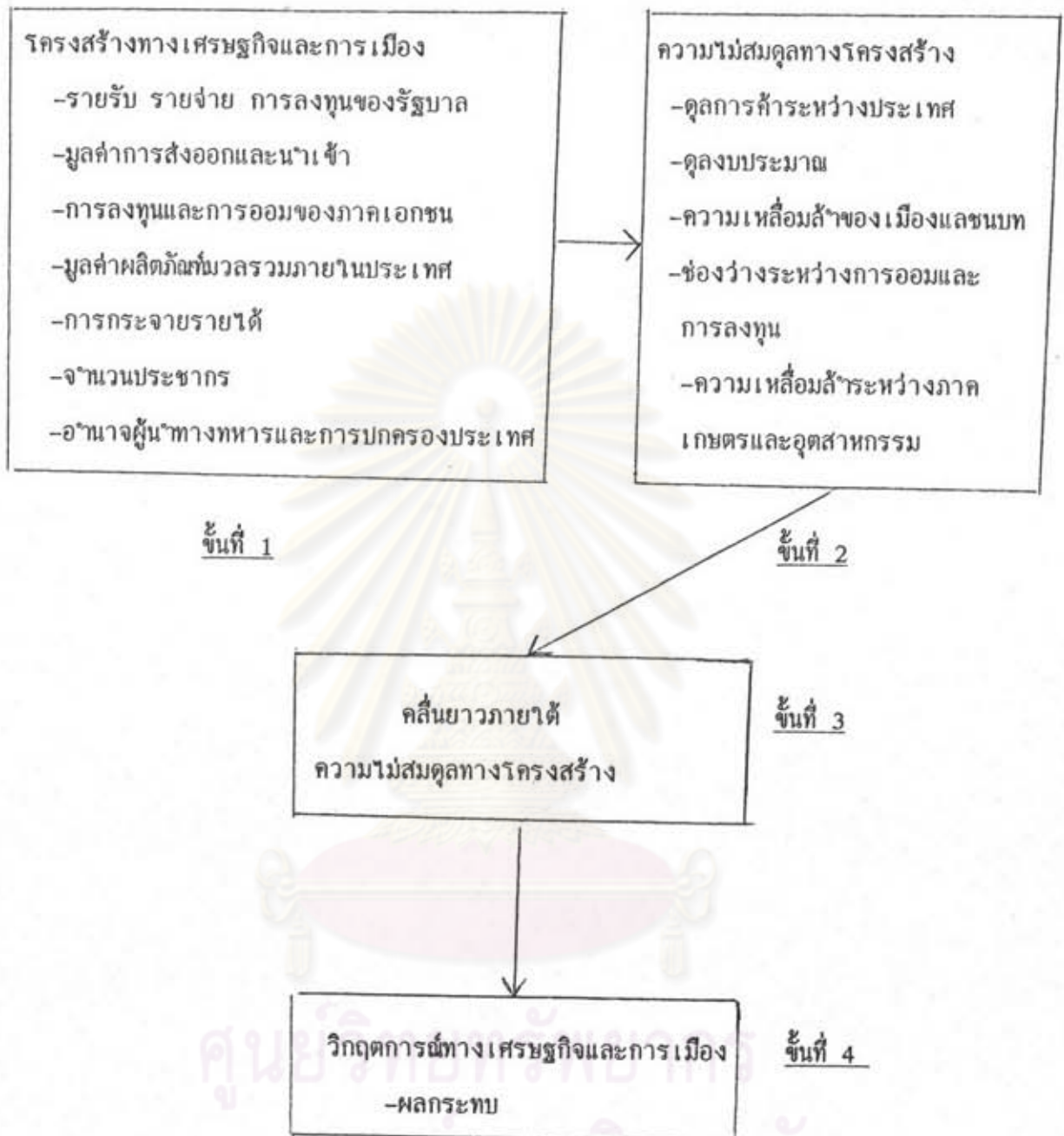
พลเรือนปกครองประเทศในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาหาความสัมพันธ์กับคลื่นยาวทางเศรษฐกิจ

ขั้นที่ 4. เป็นการแสดงถึงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองที่สำคัญ โดยใช้ความสัมพันธ์ในขั้นที่ 3 ถ้าความไม่สมดุลมีค่ามากย่อมแสดงผลถึงความน่าจะเป็นในการที่จะเกิดวิกฤตการณ์ ซึ่งวิกฤตการณ์ทางการเมืองย่อมส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้ และวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองได้

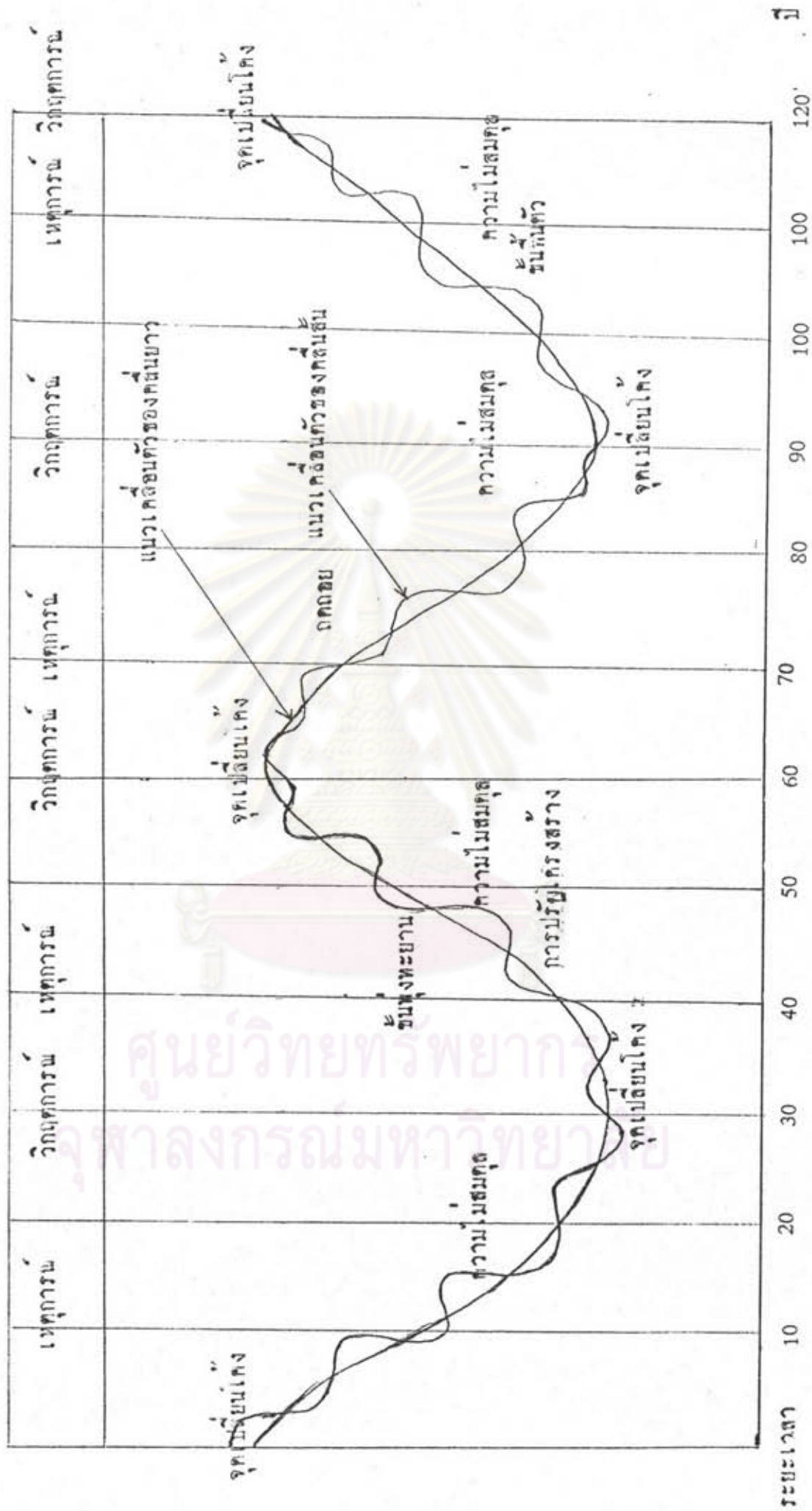
ดังนั้นเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ความไม่สมดุล คลื่นยาว และวิกฤตการณ์ จะทำให้ทราบถึงการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมืองที่เกิดขึ้น เพื่อพิสูจน์ถึงคลื่นยาวที่เป็นไปได้ สามารถแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของคลื่นยาว โดยการจำลองคลื่นยาวในรูปแบบที่ 3.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและการเกิดคลื่นยาวภายใต้ความไม่สมดุลของโครงสร้างและวิฤตการณ์

รูปที่ 3.2 แสดงการจำลองพฤติกรรมของคลื่นยาวภายใต้ความไม่สมดุลและวิกฤตการณ์